

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 17 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2021, declarat în propria cauză penală de către inculpatul

Lungu Ghenadie Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din s. xxxx, r-nul xxxx, domiciliat în
mun. xxxx, str. xxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță:** 14.10.2020 – 17.02.2021;
- 2. instanța de apel:** 25.03.2021 – 27.04.2021;
- 3. instanța de recurs:** 08.07.2021 – 07.10.2021.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul central din 17.02.2021, Lungu Ghenadie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și în temeiul acestei Legi i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Lungu Ghenadie a cheltuielilor de judecată în valoare de 18 lei s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Lungu Ghenadie, la 14 septembrie 2020, aproximativ la ora 11.50, aflându-se în incinta farmaciei SRL „Elody”, situată pe str. Independenței, 26 din mun. Soroca, având scop de profit și profitînd de faptul că vânzătorul consultant al farmaciei, Alexei Rodica a ieșit pentru un moment, intenționat, prin acces liber, pe ascuns, a sustras și însușit din aparatul de casă mijloace bănești în sumă de 3450 lei și telefonul mobil al ultimei de model „Samsung Galaxy J7”, ce se afla lângă aparatul de casă, în preț de 4000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de 7450 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Lungu Ghenadie întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Lungu Ghenadie, prin care a solicitat rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal sau art. 92 Cod penal, din motiv că își recunoaște vina și se căiește de cele comise, iar partea vătămată nu are careva pretenții.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2021, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Lungu Ghenadie, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, ținând cont de prevederile legale statuate la art. 61 și 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului Lungu Ghenadie pedeapsa din categoriile și în limitele prevăzute de sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal. Măsura pedepsei sub formă de închisoare, numită în privința lui Lungu Ghenadie, aplicată pe un termen de 2 ani, este adecvată faptei săvârșite și dedusă cu respectarea prevederilor legale a art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Motivele invocate de apelant în apel sunt neîntemeiate, or, la emiterea sentinței de către prima instanță nu a fost comisă nici o eroare de fapt și de drept la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Lungu Ghenadie.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, care potrivit art. 16 Cod penal, este din categoria celor mai puțin grave prin care s-a atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, caracteristica negativă de la locul de trai, recunoașterea vinei prin conștientizarea pericolului faptei comise, căința sinceră, instanța de apel a conchis că, instanța de fond justificat a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și restabilirea echității sociale este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Lungu Ghenadie, prin care solicită casarea atât a sentinței, cât și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să-i fie stabilită a pedeapsă non privativă de libertate, din motiv că și-a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către inculpatul Lungu Ghenadie, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat. Or, pedeapsa aplicată inculpatului corespunde faptelor comise și criteriilor de individualizare a pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs la această etapă a procedurilor nu declanșează un control devolutiv asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu se expune repetat asupra aceluiași argumente care anterior au fost obiect de dispută în instanța de apel și asupra cărora aceasta s-a pronunțat prin decizie motivată. Or, obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, iar rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs, instanța a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârea recurată este conformă legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să o afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția adoptată.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În recurs, nu se invocă nici un temei de drept din cele enunțate în alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă reieșind din textul acestuia și din solicitările indicate, reiese că recurentul nu este de acord cu pedeapsa aplicată de către instanța de fond și menținută de instanța de apel, temei ce se încadrează în pct. 10) al normei menționate,

potrivit căruia hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs reține că, la solicitarea inculpatului, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, cauza a fost examinată în procedură simplificată.

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre condamnarea lui Lungu Ghenadie în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, să fie juste și întemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal menționează că, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal (în speță și a dreptului procesual penal – art. 364¹ Cod procedură penală) și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Prin urmare, instanța de judecată, ținând cont de prevederile art. 101, 384 Cod de procedură penală, în baza propriei convingeri, decide asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei, și în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, îi stabilește categoria de pedeapsă.

La acest capitol Colegiul penal ține să menționeze că sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat Lungu Ghenadie (art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal), prevede ca pedeapsă principală amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 4 ani.

În speță instanța de fond ținând cont de gravitatea faptei infracționale (infracțiune ce face parte din categoria celor mai puțin grave), motivul săvârșirii ei, prezența circumstanței ce atenuează răspunderea penală (recunoașterea vinei, căința sinceră) și lipsa circumstanțelor ce o agravează precum și de persoana inculpatului (anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, caracteristica negativă la locul de trai), corect i-a stabilit acestuia pedeapsa cea mai aspră, luându-se în considerație și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În consecință, reieșind din circumstanțele indicate, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Concomitent, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate în recurs de către inculpat au fost deja obiect de judecare în instanța de apel și aceasta, respectând prevederile art. 414–417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs recurentul nu a indicat.

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată careva eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2021, în propria cauză penală de către inculpatul **Lungu Ghenadie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **27 octombrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecătorii

Guzun Ion

Boico Victor